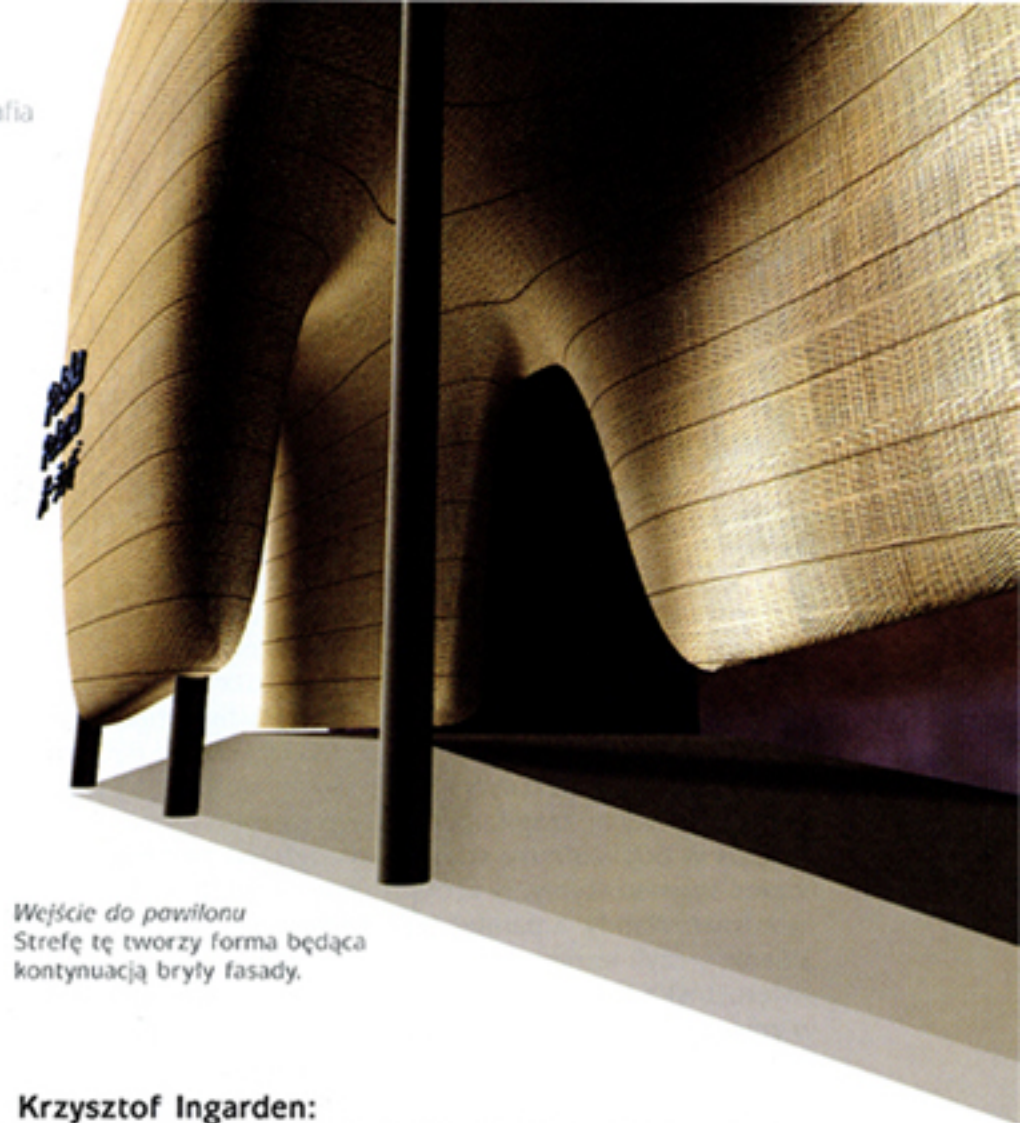

AICHI

ty modułowe o wymiarach 60 x 180 cm. Odpowiednio wygięte ramy tej wielkości wyznaczają pole wypływu poszczególnych elementów. Będzie to pierwsze i całkowicie nowatorskie zastosowanie wikliny w realizacji fasady budynku; wykorzystano w nim elastyczność i podatność formowanego ręcznie materiału – cechy idealne do realizacji tego projektu.

Pod koniec ubiegłego wieku wystawy światowe zaczęły tracić na znaczeniu: z modernistycznej feerii zachwytów euroatlantycką techniką, przemysłem i nową skalą architektury zmieniły się w rozedrgany wielogłos, w którym liczy się przede wszystkim oryginalność, a więc umiejętność skupienia uwagi na sobie jako „przyjaznym obcym”, ciągle mającym do zaoferowania coś, czego „nie sprzedaje się” w sieci globalnej wioski. Oprócz efektownej ekspresji, potrzeba tu pokory i otwartości. Szczęśliwie, autorzy pawilonu polskiego mówią Japończykom o swoim kraju po japońsku i w wielu innych językach, a to podstawa zrozumienia dziwnej słowiańskiej duszy.

Wejście do pawilonu
Strefę tę tworzy forma będąca kontynuacją bryły fasady.

Krzysztof Ingarden:

Ten projekt to kolejne wyzwanie i okazja do realizacji architektonicznych wizji w Japonii, w kraju gdzie kształtowała się moja architektoniczna wyobraźnia. Ponadto projekt pawilonu wystawowego jest niepowtarzalną okazją do sprawdzania pomysłów eksperymentalnych, czy też całkowicie nowatorskich – takich jak na przykład idea fasady wiklinowej [...].

Do współpracy przy projekcie zaprosiłem znakomitego artystę Aleksandra Janickiego. Z jego ostatnich prac wymienić należy wspaniałą wystawę multimedialną zainspirowaną motywami sztuki japońskiej, zrealizowaną z okazji wizyty japońskiej pary cesarskiej w Centrum Manggha w Krakowie. Nasza współpraca jest bardzo ciekawa i wzajemnie inspirująca. Uznaliśmy, że w naszym pawilonie należy stworzyć dwie odrębne przestrzenie – „nadziemną” i „podziemną”. Ta pierwsza przedstawia świat kultury, skupiony na obrazie i dźwięku, zaś druga – świat natury – komnatę solną z Wieliczki. W przestrzeń, jaką mamy do dyspozycji, wstawiony został pomniejszony do skali pawilonu „przekrój przez Polskę”. Zwiedzający wędrują przez Polskę, pokonując trasę od morza do Tatr. W różnych tej trasy będą prezentowane multimedialnie wybrane miasta. Gdzieś pomiędzy Krakowem a Tatrami widzowie schodzą pod ziemię, windą zjeżdżają w dół i znajdują się w „Wieliczce”...

Plan sytuacyjny z zaznaczoną lokalizacją polskiego pawilonu – znakomity punkt na terenie kompleksu.

Przykładowa wizualizacja zimowego krajobrazu górskiego.

Expo 2005, Aichi:

piąta wystawa w historii wystaw światowych w Japonii, w tym druga uniwersalna. Termin: 25 marca–25 września 2005. Miejsce: Prefektura Aichi, Nagoya, Japonia – najbardziej uprzemysłowiony region na świecie. Przewidywana liczba gości: ponad 15 milionów. Liczba krajów uczestniczących: ponad 120.

Instalacja multimedialna pt. „Chopin”

Głównym elementem instalacji wewnątrz „Forum” jest szklana rzeźba – przedstawiająca unoszący się ponad sceną fortepian. Jest ona sercem instalacji muzyczno-projekcyjnej.

Przestrzeń wystaw i prezentacji – Forum

Wnętrze zaprojektowano w formie układu tarasowego nawiązującego do głównej idei ekspozycji. Przez wystawę widz prowadzony jest łagodną rampą – od poziomu wejścia po umownie potraktowaną przestrzeń gór.

